SVENSK

MUSIKTIDNING

TJUGUSJETTE ÅRGÅNGEN

1906.

STOCKHOLM
FRANS J. HUSS.
1906.

INNEHÅLL:

Biografier.

Sid

Alfvén, Hugo ... 83
Aulin, Tor ... 82
Bolander, Oscar ... 1
Book, Fridolf ... 33
Briesemeister, Otto ... 65
Caponsacchi, Marguerite ... 18
Ekeblad, Maria ... 97
Elman. Mischa ... 18
Farrar, Geraldine ... 74
Grünfeld, Heinrich ... 49
Hallén, Andreas ... 82
Henneberg, Richard ... 82
Huss, John Axel ... 138
Högberg, Mally ... 41
Järnefelt, Armas ... 73
Kubelik, Jan ... 130
Lejdström, Carl ... 129
Lyckseth-Schjerven, Magna ... 25
Mozart, W. A. ... 10
Myrberg, A M. ... 2
Nordal Brun, Johan ... 106
Nordqvist, Conrad ... 82
Petrini, Märta ... 114
Randel, Andreas ... 113
Rappe, Signe ... 2
Reuter, Florizel, von ... 105
Risler, Edouard ... 10
Ruegger, Elsa ... 105
Schumann, Robert ... 89
Stenhammar. Vilhelm ... 82
Stockmarr, Johanne ... 50
Strauss, Richard ... 145
Ulmgren, Anna ... 17
Valentin, Karl ... 82
Verdi, Giuseppe ... 58
Westerlind, Sigrid ... 9
Åkerberg, Erik ... 74

Dödsfall. Sid. 55, 64, 87, 95, 103, 111, 127
Dödsfall inom musik- och operavärlden 1905 ... Sid. 116

Historia, Estetik, Teknik m. m.

Berlioz i England ... 131, 140, 146
Casa Verdi di riposo per musicisti ... 58
De första festspelen i Bayreuth, af Rob. Faltin ... 106
Den första svenska musikfestens program 83
Dirigenter vid första svenska musikfesten i Stockholm ... 82
En nationalupplaga af Söderman, af And. R—ll ... 100
Från senaste Söderman-konserten. Några uppgifter om »Zohrab», »Die Wallfahrt nach Kevlaar», »Richard III», »Der schwarze Ritter» ... 139
Första svenska musikfesten 1906 i Stockholm ... 67, 75
Första uppförandet af Mozarts »Don Juan» på åtskilliga scener ... 42
Förteckning öfver Robert Schumanns kompositioner ... 98
Karl Maria von Weber i Stuttgart 51, 58
Konserthusfrågan ... 26
Mozarts Pianosonater för undervisningen, af F. H. ... 34
Några reflexioner öfver manskvartetten, af G. A. G. ... 91
Om »Faust»-musiken ... 50, 59, 66
Om konfusionen i musiken, af Fel. Dräseke ... 116
Om konserten för violoncell ... 114
Privat musikundervisning af —n ... 4
Samfundet för unison sång ... 68
Ur Mozarts bref ... 26

Musikpressen, Litteratur, Kritik, Teater och Konserter.

Den förtrollade katten. Sagospel af Fr. Hedberg, musik af Ivar Hallström. Textinnehåll ... 19
Den första svenska musikfesten ... 101
Från scenen och konsertsalen i hvarje nummer.
Konsertrevy ... 46, 62, 69
Litteratur. Sid. 5, 21, 36, 45, 52, 61, 68, 77, 86, 92, 101, 108, 125, 132, 141.
Musikpressen. Sid. 4, 21, 36, 61, 92, 125, 132, 141, 148.
»Salome», opera af Rich. Strauss. Textinnehåll. Musik ... 137, 138
Signe Rappe. Succès vid Mannheim-operan med titelrollen i R. Strauss' »Salome» ... 123

Följetong, Musiknotiser, Småplock.

Aforismer af Robert Schumann ... 101
En pianist hos sultanen ... 28
Ett och annat från musikvärlden ... 31
Marietta-valsen ... 34
Wagners besök hos Rossini ... 122
Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten samt från andra land i hvarje nummer.

Annonser å sista sidan i hvarje nummer.
Hvarjehanda och Sentenser. Sid. 31, 36, 55, 66, 71, 135.
Musikbilagan ... 142
Prenumerationsanmälan ... 3, 146
Rättelser ... 80, 111
Tillkännagifvande ... 87, 95

Korrespondens.

Brefkort från Roma af Anteros ... 60
Från Egypten, af Anteros ... 27
Från Paris, London, Ostende af Anteros 99
Från Tyskland och Italien af Anteros ... 124
Musikbref från England af H. Werner 83
Musikbref från Göteborg af H—t. Sid. 12, 21, 27, 43, 60, 131, 147.
Musikbref från Roma af Anteros ... 20
Musikkorrespondens från Roma af Anteros ... 76, 85
Musikrevy från Italien af Anteros ... 5, 13
Musiksäsongen i Italien 1905—1906 af Anteros ... 45
Sommarbref från Firenze och Milano af Anteros ... 92
Teaterbref från Kristiania af Anteros ... 108

Porträtt.

Alfvén, Hugo ... 82
Aulin, Tor ... 81
Bolander, Oscar ... 1
Book, Fridolf ... 33
Briesemeister, Otto ... 65
Caponsacchi, Marguerite ... 17
Ekeblad, Maria ... 97
Elman, Mischa ... 17
Farrar, Geraldine ... 73
Grünfeld, Heinrich ... 49
Hallén, Andreas ... 81
Henneberg, Richard ... 81
Huss, John Axel ... 137
Högberg, Mally ... 41
Järnefelt, Armas ... 73
Kubelik, Jan ... 129
Lejdström, Carl ... 129
Lykseth-Schjerven M. ... 25
Mozart, W. A. ... 9
Myrberg, A. M. ... 1
Nordal Brun, Johan ... 105
Nordqvist, Conrad ... 81
Petrini, Märta ... 113
Randel, Andreas ... 113
Rappe, Signe ... 1
Rappe, Signe (som Salome) ... 137
Reuter, Florizel von (1901, 1906) ... 121
Risler, Edouard ... 9
Ruegger, Elsa ... 105
Schumann, Robert ... 89
Stenhammar, Wilhelm ... 81
Stockmarr, Johanne ... 49
Strauss, Richard ... 145
Ulmgren, Anna ... 17
Valentin. Karl ... 81
Verdi, Giuseppe ... 57
Westerlind, Sigrid ... 9
Åkerberg, Erik ... 73

Illustrationor.

Verdis musikerhem ... 57
Verdis sista hvilorum ... 57

Poesi.

Svensk Läkaremarsch af Ernst Swartz 138

Musikbilaga.

Schumann-Album (med porträtt af Robert Schumann.) Innehåll: Pianomusik: *Inträde i skogen, Jägaren på lur, Fughetta, Småstycke, Fantasie-Dans.* — Sång: *Folkvisa.*

Gustafson & Påhlsons Boktr., Stockholm 1906.

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 1. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 4 Jan. 1906. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 26:e Årg.

Oscar Bolander.

Under senare åren ha vi med porträtt och biografier i årgångens första nummer riktat uppmärksamheten på mera framstående män inom k. Musikaliska akademien, likasom vid flere tillfällen anledning gifvits oss att framhålla lärare vid dess konservatorium och dettas direktörer i främsta rummet. Sedan början af förra året har genom dr. Svedboms frånfälle detta läroverk erhållit en ny direktör i dess mångårige lärare, professor Oscar Bolander, med hvars bild vi derför velat illustrera detta vårt första nummer för i år.

Professor Bolander hör icke till de män, som genom en mångsidigare musikalisk verksamhet gjort sig mera känd inom vår musikvärld. Hans fält har nästan uteslutande varit lärarens, men på detta har han utfört ett mycket förtjenstfullt arbete. Med sin flärdfria natur har han icke haft någon åtrå att stiga fram i ledet af bemärkta män och ehuru han är en synnerligen god pianist, ha väl få af våra samtida haft tillfälle att se honom uppträda offentligt såsom sådan. Lika litet har han eftersträfvat att göra sig bemärkt som tonsättare. Såsom direktör för konservatoriet säges han redan ha visat framstående egenskaper, hvilka ge anledning att anse hans utnämnande till denna befattning lyckligt.

Oscar Andreas Bolander är född i Stockholm 1840. Han har gjort sina musikstudier vid Musikaliska akademi-

A. M. Myrberg.

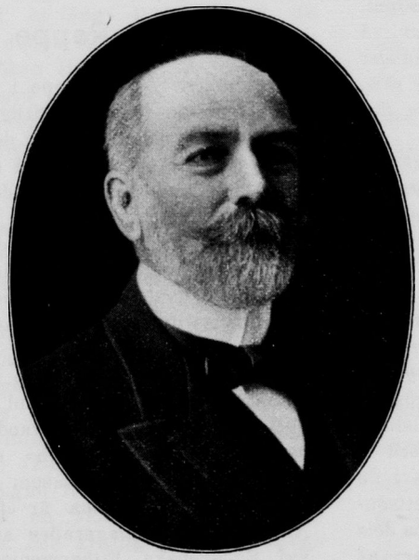

Oscar Bolander.

Signe Rappe.

ens läroverk och utbildade sig der till pianist under ledning af den berömde pianisten och läraren J. von Boom. Jemte pianospelet egnade han sig förnämligast åt musikteoretiskt studium. De pianistiska studierna fortsattes sedan för den utmärkte läraren Plaidy i Leipzig. Vid läroverkets organisation 1867 blef hr Bolander vald till lärare vid detsamma, som då erhöll benämningen »Konservatorium». Den 27 febr. förra året blef prof. Bolander på Musikaliska akademiens sammankomst utsedd till konservatoriets direktör, sedan han förut såsom sådan fungerat under sin företrädares sjukdom och efter hans frånfälle.

Om prof. Bolanders kompositoriska verksamhet har man sig bekant att han skrifvit en violkvartett, åtskilliga sångkantater äfvensom pianosaker, hvilka dock ej äro utgifna i tryck. Professor Bolander blef 1872 ledamot af Musikaliska akademien och utnämndes 1890 till riddare af Vasaorden samt erhöll år 1903 professors namn, heder och värdighet.

A. M. Myrberg.

Redan 80 år! Det kan man väl knappast tro, då man ser dr Myrberg i den dag som är lika rörlig och rask som man minnes honom för decennier tillbaka, lika liflig till själen och verksam på tonkonstens fält som förut. Bland nyheterna på julens musikaliemarknad finner man, såsom längre fram i denna tidning synes, en manskvartett af den gamle maestron, och vid sista täflan, som af »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande» anställes, var han en af prisvinnarne med en kvartett kallad »Bromsen». Den honom så kära sången omhuldar han allt jämt icke blott som tonsättare; hans egen sångstämma har ännu ej tystnat, och den som skrifver dessa rader var nyss tillsammans med honom på en familjefest, der han under aftonen med lif och lust skötte andra tenorstämman i en manskvartett och vid pianot sjöng s n vackra serenad »Klinga sång» och andra stämman i ett par af sina populära duetter. I sällskapslifvet deltager han fortfarande med ungdomligt sinne och sköter sin befattning som ordningsman i Par Brikoll, hvars sångare också egnade honom en serenad på aftonen dagen före julafton, då han fyllde sina 80 år och för öfrigt under dagens lopp blef mångfaldigt firad. På förmiddagen fick han bl. a. mottaga diplom som hedersledamot i »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande», ett prydligt textadt blad, som personligen öfverlemnades honom af sällskapets ordförande och sekreterare, öfverintendenten Burén och dr Högberg.

Frågar man hur dr Myrberg vid den åldern kan vara så duktig, har han sjelf för en intervjuare förklarat det med dessa ord: »För att jag bär mina år som jag gör tackar jag först och främst min friska släkt, vidare mina föräldrars förståndiga uppfostringsmetod, mitt eget sträfsamma lif och inte minst musiken.»

En god fortsättning på 80-talet kan man med god förhoppning önska sångarveteranen.

August Melcher Myrberg är född i Göteborg den 23 december 1825, son till lektorn vid gymnasium derstädes, professor E. Myrberg. Han blef student 1844, filosofie kandidat 1851 och filosofie doktor 1854. I Stockholm blef han sedan kollega vid Katarina elementarskola 1858 och vid Klara 1863 samt adjunkt 1880 vid Norra högre allmänna läroverket, från hvilket han fick afsked med pension 1891. Hvad Myrbergs verksamhet som musiker och sångare beträffar kan nämnas, att han var Upsala studentkårs sånganförare höstterminen 1849 och började vid midten af 1860-talet tjenstgöra som sånganförare i sällskapet Par Brikoll, der han belönats med Bellmans och Westerstrandska medaljerna. I »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande» har dr Myrberg varit styrelseledamot sedan dess stiftelse 1885 och blef dess vice ordförande efter Julius Bagge, som dog sommaren 1890.

Förteckningen öfver Myrbergs kompositioner utvisar en rätt betydlig musikalisk verksamhet, och flere af hans sånger hafva blifvit populära; så t. ex. duetten »Hvad hviskade du» och de täcka solosångerna »Vårens saga» till G. Meyers poetiska text. Andra solosånger af honom bära följande titlar: *Sånger vid piano, Tio dikter af C. XV, Sju visor och ballader, Fyra sånger, Östersjön* dikt af Oscar Fredrik, *Bacchanale, Slottet Chillon, Vid bålen, Serenad, Vallgossen Det klappar så sakta, Midnattsklockan, Fyra sånger* till ord af Topelius, *För länge se'n, Sjökonungen* etc. I år har *Den flygande Holländaren* utkommit.

Af sångduetterna må nämnas (till en del i samlingen »favorit-duetter»): *Aftonstämning, På Lagunen, Aftonstjernan, Höstvisa, Fjerran toner, Recitativ* och *duett* ur *kantaten* vid Norra högre allmänna läroverkets invigning, *Fem sånger, Två sångduetter* etc. Af flerstämmiga sånger har han vidare skrifvit: för 3 mansröster *Tio trior* och *Dryckesvisa;* kvartetter för mansröster: »*Den öfvergifna*», införd i »Odinslund och Lundagård», *Serenad*, införd i »Upsalasången» och flera intagna i de af »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande» utgifna häftena dels prisbelönta, dels inköpta eller af komponisten skänkta, såsom *Ballad* ur »Fången på Kallö» (ord af E. Bäckström) *Kettil Rese och Atle Troll* (ord af K. A. Melin) *Saknad, Hvad sjunger du, liten fågel, Från skogar och dalar*, sex kvartetter (prisbelönta), *God natt;* från senare tid *Skeppet* och *Midsommardans* m. m. Till många af sina sånger har dr Myrberg sjelf författat orden.

Kompositioner för pianosolo äro: *Taflor ur Barndomslifvet*, två häften, *På vandring, Elegi, Vårjubel, Vandrarens hemlängtan, Vågsvall, Polonaise, Bröllop i Leksand* m. fl.

För violin och piano: *Impromptu* och *Menuetto* i ett häfte och i ett annat *Friskt mod* och *Novellette, Polonaise Tio polskor i folkton.* Flere *viol-kvartetter* i enkel melodisk stil har han äfven skrifvit.

Utom ofvannämnda utgifna tonsättningar har dr Myrberg bl. a komponerat följande saker: *Sånger ur »Skördefesten»*, cykel, prisbelönt af sällskapet O. D. i Upsala, uppförda af detta sällskap, *Barden*, kvartett, uppförd vid studentkonserter i Upsala och Stockholm, samt *Kung Hakes död*, manskör med orkester, uppförd vid sällskapet Par Brikolls konsert år 1884, *Festmarsch* för orkester, först utförd vid sällskapet P. B:s vårfest å Hasselbacken 1883.

Under flere resor till Tyskland etc. har dr Myrberg gjort kompositions- och musikstudier.

Myrberg hör, naturligt nog, icke till nutidens himlastormande komponister. Från äldre tider har han ärft sinnet för det enkla, melodiska och känslorika; detta är ock hans specialitet och dermed har han gjort sig i bästa mening populär som tonsättare.

I fråga om yttre utmärkelser är dr Myrberg innehafvare af Wasa-orden, medaljen »Litteris et artibus» samt Storhertigliga Oldenburgska medaljen »für Wissenschaft und Kunst».

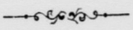

Signe Rappe.

Då fröken Signe Rappe i dessa dagar gifver sin första offentliga konsert här i hufvudstaden, ha vi i detta nummer velat intaga bilden af den såväl i sitt hemland som i utlandet värderade, behagliga sångerskan. Som sådan känna vi henne här sedan några år tillbaka, hufvudsakligen såsom medverkande vid välgörenhetskonserter, men då hennes sångtalang snart väckte större uppmärksamhet, blef hon vunnen som biträde vid större konserter. Sålunda deltog hon 1902 vid en större sådan i Jönköping, utförande Delilas parti i Händels »Samson» och detta med stor framgång likasom sedan då hon i slutet af samma år af kapellm. Andr. Hallén engagerades att biträda vid Sydsvenska Filharmoniens uppförande af Mendelssohns »Elias» i skånska städer och Köpenhamn. Kjerulf i »Politiken» berömmer då »hennes ljusa, vackra sopran af äkta nordisk

timbre». Året derpå biträdde fröken Rappe vid ett par större konserter i Wexiö.

En mera privat soaré gafs af fröken Rappe i januari 1904, då hon stod i begrepp att resa till Berlin för att ytterligare utveckla sig i sångkonsten. Denna soaré bevistades af Christina Nilsson, grefvinnan de Casa Miranda, som då lät henne för sig presenteras och i berömmande ordalag yttrade sig om hennes sång samt erbjöd sig att, om så behöfdes, vara henne till tjenst med rekommendationer i utlandet.

Signe Rappe är född den 24 sept. 1879, dotter af general Axel Rappe och hans maka, f. Sandahl. Då föräldrarne funno att den lifliga, sånglystna dottern var begåfvad med en röst, som förtjenade att få konstnärlig utbildning, blef det sörjdt för att så skedde, och åt den ansedda sånglärarinnan härstädes fru Thekla Hofer anförtroddes sålunda utbildningen af hennes talang. Detta lyckades ock med bästa framgång. Den höga och välljudande sopranrösten vann allt mer i styrka och uttrycksförmåga, specielt äfven af koloratur, och elevens lifliga temperament gaf en medryckande känslofullhet åt föredraget, som i ett godt minne och fin smak hade ett godt stöd.

Fröken Rappe begaf sig, som sagdt, för två år sedan till Berlin för att ytterligare utbilda sig i sångkonsten och rikta sin talang i denna stora musikmetropol. Hon fick här till lärarinna den utmärkta sångerskan frk. Thérèse Behr och har på senare året studerat sång för den berömda f. d. operasångerskan fru Etelka Gerster-Gardini, som hon i somras åtföljde till dennas villa nära Bologna. Strax före jul återvände fröken Rappe till Stockholm och medförde som gäst i hemmet en tysk väninna Fräulein Else Busch, mycket skicklig pianist, som förra sommaren gästade Rappe'ska familjegodset Christinelund, ej långt från Kalmar, då, såsom i denna tidning omnämnts, hon jemte fröken Rappe gaf en framgångsrik konsert i Borgholm under badsäsongen. Fröken Busch kommer också att medverka vid fröken Rappes konsert den 9 januari.

Under vistelsen i Tyskland gjorde sig fröken Rappe känd såsom medverkande vid konserter och rönte dervid stor framgång. Så heter det om henne från en konsert i Mannheim att fröken Rappe är »en ny stjärna från Norden med ståtlig och behaglig gestalt, begåfvad med en vacker stämma, vittnande om förträfflig skola». En Berlin-tidning har om henne följande omdöme: »En talangfull sångerska är fröken Signe Rappe, som i Bechsteinsalen gaf en »Liederabend». Rösten är vacker och kraftig. Dess behagliga klang och det lifligt schatterade föredraget anslog mycket och beredde en vacker framgång». Strax före hemresan blef fröken Rappe anmodad att medverka vid en konsert i Coburg. I dess »Tageblatt» för 6 dec. heter det om henne: »Den medverkande konsertsångerskan, Fräul. Signe Rappe, hänförde publiken såväl med sin höga sopran af sympatiskt välljud, som med sitt hvarje stämning tolkande konstnärliga föredrag».

Vi ha till slut i denna uppsats anfört ofvannämnda omdömen, hvilka, då det gäller en främmande sångerska, ha sitt värde såsom verkligt karakteriserande hennes konstnärliga förmåga.

Prenumerations-Anmälan.

SVENSK MUSIKTIDNING

upplefver sin 26:te årgång 1906

och anbefaller sig i våra musikvänners åtanke. Behofvet äfven i vårt land af en musiktidning, tillgodoseende den allmänna musikbildningen — ej endast fackmusici af lägre eller högre ordning — är oomtvistligt, och att den plan, efter hvilken Svensk Musiktidning är redigerad, tillgodoser detta behof — nämligen af en populär-instruktiv musiktidning för den musikaliska allmänheten — tycks bevisas däraf, att ***ingen annan tidning för musik så länge existerat i vårt land eller ens i den skandinaviska norden.*** Svensk Musiktidning har ej gjort till sin uppgift att hos allmänheten söka tillfredsställa ett begär efter blott pikanterier och rafflande kritiker; den har ställt sin uppgift högre, afseende att tillgodose så väl vår konsthistoria genom ***kontinuerliga uppgifter om operaverksamheten och konsertväsendet*** i hufvudstaden samt genom utförliga ***biografiska uppsatser***, som ock att i det allmänna musikvetandets intresse meddela ***notiser om musikvärldens viktigaste tilldragelser*** i in- och utlandet, ***särskildt i Finlands, Norges*** och ***Danmarks*** hufvudstäder, ***instruktiva uppsatser***, blandade med ***följetongsartiklar, musikpressens*** alster, ***musikliitteratur*** etc., hvarigenom både ***lärorikt och omväxlande innehåll*** erbjudes. ***Fina porträtt*** till biografierna illustrera hvarje nummer.

Klart är, att rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt.

I det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat Svensk Musiktidning med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola rekommendera den åt andra musikvänner.

Svensk Musiktidning *utgifves 1906, såsom förut, två gånger i månaden (utom juli—augusti, »den döda säsongen») till ett pris af* ***5 kronor*** *per år.* ***Musikbilaga*** *tillfaller endast* ***helårsprenumeranter.*** *Mindre än hel årgång beräknas efter lösnummer (25 öre).*

På tidningen prenumereras här å ***Expeditionen, Kammakaregatan 6,*** *en trappa öfver gården, samt i* ***bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten*** *prenumereras bäst å* ***posten,*** *då tidningen* ***fortast*** *kommer prenumeranterna tillhanda.*

Presentkort *för årsprenumeration finnas att köpa å Expeditionen, i bok- och musikhandeln.*

Vördsamt anhålles att ***prenumeration*** *må ske* ***så snart som möjligt; vid direkt prenumeration*** hos ***Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm,*** *tillsändes tidningen prenumeranten kostnadsfritt* ***genast den utkommit.***

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerations förnyelse, sända vi dem, som förut, årgångens första nummer, med anhållan att de som ***icke*** *vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen* ***före*** *andra numrets utsändande.* ***Senast*** *när budet kommer med andra numret torde det första återlämnas af dem som ej förnya prenumerationen; af dem, som därmed fortsätta, torde då* ***till budet prenumerationsafgiften mot kvitto erläggas.*** *Dem, som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen, anse vi oss alltså få fortfarande räkna som prenumeranter å desamma.*

Vördsamt

Redaktionen.

Privat musikundervisning.

Hvad är vanligare än att taga privatlektioner och hvem har icke någon gång erhållit sådana? Detta sätt att skaffa sig musikkunskaper är verkligen så allmänt, att man har svårt att tänka sig någon med helst den obetydligaste begåfning, som ej förr eller senare försökt lära sig spela — i flesta fall naturligtvis piano — under ledning af någon, »omtyckt» lärare eller lärarinna. Detta slags musikstuderande uppträda af alla åldrar och ur alla samhällsklasser, i stor- och småstäder ja t. o. m. på landet. Och det kan likaså gerna sägas först som sist: den är icke så litet musikförståndig, åtminstone i egna ögon, som någon tid tagit privata musiklektioner eller — ehuru det ej hör hit — sjungit med i någon sångkör.

Pianoklinket har blifvit en formlig landsplåga, kännbar i många afseenden, icke minst för nervösa personer boende i städernas stenhus 1, 2, 3, eller flere trappor upp. Tack vare instrumentets konstruktion kunna äfven de, som fullständigt sakna gehör, der stoltsera med en viss musikkunskap. Och det är icke brist på dylika klaverspelare, derför sörja föräldrar och målsmän. Det säges nemligen höra till »god ton» att kunna spela piano och den goda tonen betraktas — Gud bättre — alltför ofta såsom det vigtigaste i hela uppfostran.

På samma sätt som en efterfrågad vara alltid erhåller säljare, uppstå äfven lärare, der undervisning röner stark efterfrågan. Hvem som bär skulden må lemnas derhän, men pianolärarinnor och lärare existerar det för närvarande mera än som godt gör och en god del af den förvrängda smak, som vis à vis musiker är rådande, måste ohjelpligen åhvälfvas dessa tonkonstens låtsade gynnare.

Det faller af sig sjelf att här icke är fråga om konstnärer, eller om de lärare och lärarinnor, hvilka efter grundliga studier och med omfattande musikalisk allmänbildning slå sig ned på den ena eller andra orten meddelande undervisning. På deras konto kan visserligen skrifvas det faktum, att en mängd redan långt hunna pianoelever icke kunna *från bladet* akompanjera den enklaste sång, ännu mindre *transponera* en dylik något tonsteg högre eller lägre, huru önskvärdt åtminstone det förra vore i synnerhet vid familjär musikutöfning. — Men här afses främst den nära nog tallösa mängd personer, hvilka utan den ringaste kompetens utöfva en vidsträckt verksamhet å detta område. Än bära de klingande namn, som försäkrar dem om skyddslingar ur de kretsar der dylikt utgör rekommendation, än åter gifvas lektionerna till ett så moderat pris, att hvar och en derigenom lockas att studera den sköna konsten. I hvarje fall utgöras »kunderna» mest af sådana personer, som för sitt »nöjes skull» studera musik; om någon bland dem skulle råka ega verklig begåfning och taga sin sak med allvar, går vanligen äfven denne de öfriges öde till mötes.

Naturligtvis ligger det ej i de lärandes intresse att afvisa den ena eller andra undervisning sökande, för det att denne saknar nödiga förutsättningar för framgångsrika studier. Tvärtom fortsättes arbetet och eleven förespeglas de vackraste resultat. Emellertid har eleven kanhända tröttnat och afbryter efter någon tid studierna, men har — det värsta af allt — ändock hunnit lära sig just jemt så mycket, att han eller hon för framtiden på lediga stunder kan förnöja sig med musik, som, i stället för att fostra och förädla, förvrider den musikaliska smaken på det erbarmligaste sätt. Är den vordne eleven af den slags menniskor, som alltid tro sig veta och kunna mera än hvad i verkligheten är fallet, ha vi här den alldagliga typen af förståsigpåare, hvilka njuta af operettpotpourrier och krogorkestrars prestationer men säga om konstnärers uppträdanden att »de va' ingenting».

Men huru skola väl resultaten bli annorlunda genom den metod, enligt hvilken ofvan afsedda undervisning meddelas? Vanligen erbjudes eleven den undervisningslitteratur som i tiden användts af läraren eller lärarinnan. Några tycka att detta förfarande är riktigt. Nåväl! Om den senares lärotid inföll decennier tillbaka, blir repertoaren åtminstone »utvald». Damms' pianoskola, eller någon annan lika god, hamras grundligt igenom, för öfrigt spelas af de» utvalda stycken» eller ur de» salon album», som man finner i hvarje »musikälskares» bibliotek. Se der allt. Och då är det just dessa» utvalda stycken», som mera än någonting annat draga ner den musikaliska smaken. Ingen vill väl ens förneka att den som till sin dagliga spis njuter af kompositioner sådana som »Jungfruns bön», »Klosterklockorna», »En morgon på alperna» eller »minnen» derifrån m. fl. liknande rariteter, sist och slutligen måste helt och hållet mista förmågan att afgöra hvad som är godt och hvad som är dåligt, isynnerhet om det goda inskränker sig till någon sällan hörd, kanhända tråkig konsert. — Ändock kunde de unga läras att förstå och njuta af de oändliga skatter af verklig skönhet som i mästares arbeten lika öppet stå hvar och en till buds.

En metodisk undervisning är det, som mera borde beaktas vid de privata musiklektionerna. Och framförallt borde de, som meddela undervisning, sträfva efter att följa med sin tid. På det rent tekniska området hafva under de senaste tiderna många nya vinningar gjorts. En mängd praktiska tekniska studier hafva utkommit. Litteraturen har riktats med så väl nya instruktiva kompositioner, som utmärkta editioner af de stora mästarnes verk — just afsedda för undervisningsändamål. Men ack, huru få taga reda härpå. De privatlärare och lärarinnor, som vid sin undervisning använda *Bachs* arbeten, äro snart räknade och dock har en af samtidens mest framstående pedagoger på detta område yttrat, att utan Bach är ingen klaverundervisning öfverhufvudtaget möjlig. Huru många känna förresten *Mendelsohns* »Kinderstücke», *Jensens* förtjusande »Lieder und Tänze», *Schumanns* odödliga kompositioner för ungdom, *Liszts* »Consolations», *Beethovens* bagateller och lättare variationsverk, jemte otaliga andra sanna mästerverk i all sin enkelhet.

Det faktum som här framhållits är ytterst beklagansvärdt och ingalunda betydelselöst som mången kanhända ville tycka. Det gäller att länka den raskt gående musikaliska utvecklingen på rätt spår. — Om också den skadliga verksamhet, hvarom talats, icke i vårt land kan bekämpas på samma sätt som t. ex. i Tyskland, hvarest föreningar bildats med sådant syftemål, att inga andra än mogna konstnärer skulle tillåtas utöfva musikalisk lärareverksamhet, så böra dock förhållandena åtminstone påpekas. Bittra uttalanden hafva ofta sett dagen med anledning deraf, att våra orkestrar kämpa en hård kamp för tillvaron, under det att kringresande varietésällskap och andra musikaliska humbugsmakare inbringa sig sjelfva och krogvärdarne respektabla summor. Härvid kunna många faktorer göra sig gällande men den allmänna *musikaliska uppfostran* är utan tvifvel en af de vigtigaste.

—*n.*

(Ur Finsk Musikrevy.)

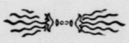

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit:

för piano, 2 händer:

Petre, Torsten: *Skizzer för Piano* Tredje serien. Op. 38. Pris kr 1,50;

Söderbergh, Gotthard: *Vid Sommen.* 8 stycken för piano. Häft. 1: På Talludden. Kväll. Lek. Till strid.; Häft. 2: Sång. En dans. Humoresk. Fest, à 2 kr.

Ignotus: *Tre Pianostycken i gammal stil.* Sarabande. Adagio. Air de danse. Op. 17. Pr. 1 kr.; — *Små Tonstycken för piano:* Präludium. Melankoli. Vid Hamlets graf. Andante religioso. Melodi. Arabeske. Pris 1 kr.

Linder, Ernst: *Bondlunk.* Småländsk gånglåt, satt för piano. 50 öre.

Kuhlau, Fredr.: *Comme il faut,* Boston-Vals. 50 öre.

Serrander, S.: *På äng och loge.* Hambo. 50 öre.

Werner, Regina: *E' lita sväng.* Pas de quatre. 50 öre;

för piano, 4 händer:

Randel, Andreas: *Ouverture till »Vermländingarne»*. Arrang. af Bernh. Fexer. Pr. kr. 1,50.

för violin och piano:

Ekman, K. J: *Svärmeri*. Pr. 1 kr.

för en röst med piano:

Bergman, Tyra: *Ro, ro!* (f—f). 50 öre.

Düring, Edv.: *Drömmen* (ess—ess eller g). Ord af Birger Mörner. – *Trastens klagan* (ess—f). Ord af Oscar Fredrik; à 50 öre.

Ekman, K. J.: *En snöhvit strimma*. (e—fiss). 50 öre.

Förberg, Gustaf: *Fem sånger*. Over de høje Fjelde. Om han er smuk. Smultronskär. Violen. Efter solnedgången. Tillegn. Frök. Valborg Svärdström. Pr. kr. 1,50.

Heijkorn, Ellen: *Vallflickans visa* (d—e). 50 öre.

Ljunggren, C. J. F.: *Svanhvits sång*. (d—fiss). Dikt af P. Atterbom. Op. 12. Tillegn. fru Maria Sylvan. 50 öre;

sångduett för bariton och bas:

Linder, Ernst: *Rivalerna*. 50 öre;

för manskvartett:

Myrberg, A. M.: *Vid vårbrytningen*. Tillegnad John Ullstedt. 15 öre;

——

På C. W. K. Gleerups förlag, Lund, har utkommit:

för orgel:

Nodermann, Preben: *Små koralpreludier* för gudstjänsten. Pr. 2 kr.

——

Petres nya »Skisser» ha följande (äfven franska) titlar: 1. Fjälltoner. 2. Svikna drömmar. 3. Fackeldans. 4. Capriccio. 5. Sommarregn. 6. Mörka stunder. 7. Bagatelle. 8. Friluftslif. 9. Vid stranden. 10. Gondoliersång. 11. Valse gracieuse. 12. Skymning. Innehållet är alltså mångskiftande i dessa stycken, som i enkel populär stil likna tonsättarens förut utgifna, kända pianosaker. — Söderberghs häften »Vid Sommen» äro mera komplicerade; de innehålla åtskilliga goda melodiska och harmoniska idéer i något fri och modulatoriskt nyckfull form. Enkel och klar stil utmärka styckena af »Ignotus», som förut gjort sig känd som tonsättare och särskildt visat sig talangfull i återgifvande af »gammal stil», hvilket häftet op. 17 ock intygar. Äfven »Små tonstycken» äro i sin enkla stil tilltalande, smakfullt harmoniserade utan effektsökeri, lätta att utföra. — Randels folkmelodiska ouverture till »Vermländingarne», allom välbekant, föreligger nu äfven i 4 händig sättning, väl arrangerad af B. Fexer.

I enkelt populär stil är Ekmans »Svärmeri» för violin o. piano. Enkelt melodiska äro ock solosångerna af T. Bergman, Ekman, Ljunggren, Heikorn och Düring, den senares härstammande från Düring'ska damkvartettens repertoar. Af mera betydenhet, med väl träffad melodisk omklädnad af texten äro Förbergs sånger, som också ha ett anslående ackompanjemang utan harmonisk förkonstling. — Linders »duett» är i komisk »überbrettl»-stil. — Myrbergs manskvartett visar en frisk vårstämning hos den åldrige, värderade kompositören till sånger af detta slag. — Slutligen ha vi att nämna Nodermans Koralpreludier, som äro helt korta men enligt hvad företalet angifver tillgodoseende »organisters mest trängande behof». 25 af preludierna äro af de 498 dubblerade i lägre tonarter.

Litteratur.

Det Nordiske Forlag (Gyldendalske Boghandel), Köpenhamn, har utsändt:

Illustreret Musikhistorie. En fremstilling for nordiske læsere, af Hortense Panum og William Behrend. 36. Levering. Pr. kr. 1,50.

——

Det värdefulla verket »Illustreret Musikhistorie» är afslutadt med ofvannämnda häfte, innehållande fortsättning och afslutning af »musiken i Danmark», med följande illustrationer: Porträtt af J. P. E. Hartmann (som 90-årig), E. Horneman, Henrik Rung, H. S. Paulli, H. S. Løvenskjold, H. C. Lumbye, Peter A. Heise, Emil Hartmann, Aug. Winding, Niels Ravnkilde, P. E. Lange-Müller, Artur Ree; vidare två porträttgrupper: Et musikalisk Aftenselskab (Frølich, Weyse, Mattisen-Hansen, Hartmann) samt en musikerbild från 1850 (Grieg, Hornemann, Hornbeck). Dessutom: Hartmanns handskrift, »Den tappre Landsoldat» (melodi och 1:sta versen), Heises notskrift, Lange-Müllers, dito, Sal i Musikhistorisk samling. — Efterskrift, Rättelser och tryckfel, innehållsförteckning, register och titelblad.

Finsk Musikrevy 23 o. 24. Första och andra decemberhäftet har följande innehåll: Jean Sibelius, fosterlandets tonsättare, af K. Flodin. — Richard Strauss' »Salome» i Dresden, af A. Ingman. — Musikens inflytande på brottslingar och Leop. Katcher (ur Neue Musikzeit.) — Selim Palmgrens kompositionskonsert, af Er. Furuhjelm — Upprop till våra komponister och musiker, af P. A. Fredriksson. — Musikanmälningar. — Böcker. — Konsertöfversikt. — Ur utlandets musik- och dagspress om Sibelius. Smånotiser etc. Ett vackert profil-porträtt af Jean Sibelius, teckning af Edelfelt, illustrerar häftet.

Redaktionen tillkännagifver att tidskriften fortsättes med andra årgången 1906.

Neue Zeitschrift för Musik. N:o 51 innehåller: Dr. Ludwig Scheibler: Franz Schuberts einstimmige Lieder im Volkston I.; Heinr. Scherrer: Volkslieder zur Guitarre; F. Dubitzki: Volkslieder und Kinderlieder; N:o 52: L. Scheibler: Fr. Schuberts einstimmige Lieder im Volkston II. Båda numren innehålla vidare Noten am Rande — Neue Musikalien — Bücherschau — Oper und Konzert — Korrespondenzen etc.; N:o 52 årgångens innehållsförteckning.

Musikrevy från Italien.

Roma, 15 dec. 1905.

Glanspunkten under den sedan sommarens stiltje förflutna delen af den musikaliska säsongen härstädes utgöres obestridligt af de *Mascagni*-föreställningar, som under maestrons personliga ledning egde rum mot slutet af *Adriano*-teaterns från början af förra månaden intill för ett par dagar sedan pågående »stagióne». Enär desamma omfattade de å »Costanzi» i våras * ej representerade »*Cavalleria rusticána*» och »Le Maschere», kompletterade de, på »Iris» när, denna för sin upphofsman alltigenom så framgångsrika operacykel. Ehuru för flertalet välbekant, framstod nu förstnämnda verk (en sannskyldig räddningsplanka för en mängd sekundklassiga direktörer i synnerhet i Roma, hvilka på ett mer eller mindre samvetslöst sätt massakrerat detsamma) liksom i ny och förklarad gestalt, tack vare det i sin helhet mönstergilla utförandet. Af solisterna må nämnas Santúzzas och Turiddos allenast ej nog ungdomligt verkande framställare, *Elena Bianchini-Cappelli*, en såsom »sopráno dramático» både dramatiskt och musikaliskt synnerligen framstående artist, samt den spanske tenoristen *Florencio Costantino*. På Mascagnis numera väl obestridda öfverlägsenhet såsom dirigent erhöll man ett nytt bevis genom de af konsertnummer för orkester inledda »Cavalleria»-representationerna, hvarvid »Adriános» relativt rätt medelmåttiga kapell nu framstod i en vida fördelaktigare dager.

»Le Mascheres» återinträde på scenen, motsedt med så mycket större spänning, som det försports, att komponisten i sitt verk företagit åtskilliga modifikationer, gestaltade sig till ett formligt triumftåg, bekräftande detsammas »succés» vid premiären den 17 jan. 1901 å »Costanzi», der det under samma säsong gafs öfver tjugo gånger. Att framgången uteblef vid det samtidiga uppförandet i sex andra af Italiens förnämsta städer, torde få tillskrifvas yttre orsaker, framför allt brister i framställningen.

I och genom detta sitt försök att återupplifva den från senare hälften af

* Se Sv. Musiktidn. 1905, n:o 12.

1500-talet härstammande »commédia dell'arte» med sina från romerska antiken hemtade typer Arlecchino, Brighella, Colombina, Pantalóne, Spavento, Tartáglia etc., har Mascagni visat sig vuxen att skapa en äkta »opéra-comique», genomströmmad af så mycken ungdomsfrisk humor, parad med så stor lyrisk fägring, att densamma, trots den något föråldrade och tunna aktionen samt *Luigi Illicas* understundom väl banala och stupida verser,* har all utsikt att blifva verkligt populär, ehuru den nu på grund af »stagiónens» slut ej uppnådde mer än ett tiotal föreställningar. Emellertid har operans nya edition genom de vidtagna ändringarne, särskildt en del välbehöfliga förkortningar, uteslutandet af hela den — liksom i Goethes »Faust» — under en repetition på teaterscenen spelande prologen samt af maskernas betydligt bombastiska slutkör, förhärligande deras »återuppståndelse», afgjordt vunnit i fråga om dramatisk verv och koncentration, om ock, åtminstone i första aktens början, öfverflödiga longörer ännu kvarstå.

I musikaliskt hänseende åter kan »Le Maschere» förliknas vid ett prisma, hvari de bästa egenskaperna af det Mascagniska geniet bryta sig, ett öfverdådigt perlband af sköna och karaktäristiska melodier. Ej minst beundransvärda för sin delvis rent klassiska färgläggning äro sådana som t. ex. förekomma i den spirituella ouvertyren á la Mozart, i första aktens om Cimarósa erinrande kontrakt-kvartett och dess i Donizettiansk anda hållna final. Ytterligare må anföras, i samma akt, Pantalónes dotter Rosáuras svärmiska romans: »Begli occhi miei, finito é il vostro piánto», ** i den andra framför allt den hänförande strettan i duetten med hennes tillbedjare Florindo, den senares charmanta allokution till sitt hjertas dam under utförandet af den utsökt graciösa, menuettartade »pavána'n» och maskernas sprittande lifliga danskör »La furlána» samt i tredje akten den nyssnämndes briljanta »serenáta delle serenáte»: »Notte lunáre, dolce baciare» *** och hans, ursprungligen i prologen förekommande, deliciösa duo med sin utkorade, en liten ädelsten med arkaistisk prägel, hvilken numera afslutar operan. Icke minst lyckade äro de komiska numren, Pantalónes stammande tjenare Tartáglias drastiska aria, Rosáuras till sist snöpligt afvisade friare, den lika skrytsamme som fege kapten Spaventos martialiskt pompösa bravader och dennes värdige vapendragare Arlecchinos dråpliga scener med sin husbonde och med Rosáuras skälmska kammarjungfru Colombina.

Till den gynsamma utgången medverkade den i det hela taget förträffliga tolkningen, hvaraf äran naturligtvis i främsta rummet tillkommer kompositören — hvilken sjelf hade inöfvat och anförde sitt verk — med hans utomordentliga förmåga att rent af entusiasmera sina sujetter. Af dessa förtjena särskildt att framhållas *Artúro Pessina*, *Fernando Gianoli* och *Francesco Daddi*, som redan å »Costanzi» på ett oöfverträffligt sätt kreerat Spaventos, Tartáglias och Arlecchinos partier. Mindre på sin plats föreföll *Elena Bianchini-Cappelli* i Rosáuras, ehuru hennes sång äfven här var ypperlig. Intresset af *Donizettis* »*Lucia di Lammermoor's* och *Rossinis*» »*Barbiere di Siviglia's*» upptagande å »Adriános» repertoar koncentrerade sig hufvudsakligen kring *Regina Pacini*, hvars interpretation af de kvinliga hufvuduppgifterna i dessa begge gamla italienska favoritoperor och framför allt af tredje aktens »rondo» — vansinnighetsscenen — i den förra genom sin stämmas sällsynta renhet och fulländningen af sin sångkonst bekräftade sitt rykte såsom en sannskyldig sångens drottning. Af öfriga medverkande utmärkte sig *Florencio Costantino* isynnerhet för sin framställning af Edgardos svåra parti i »Lucia», med anmärkningsvärd brio dirigerad af den ännu helt unge kapellmästaren *Alfonso Tosi*, och *Emilio D'Albore* för sin Figaro i »Barberaren». För resten lemnade återgifvandet af »svanens från Pésaro» odödliga mästerverk, hvilket efter att egendomligt nog uthvisslats vid sin premiär i Roma för i det närmaste hundra år sedan härstädes liksom i hela Italien vunnit en snart sagdt enastående popularitet, åtskilligt att önska både i fråga om ensemblen och de enskilda, utan all respekt för här eljes gällande traditioner utförda rollerna, hvaraf den graciösa och skalkaktiga Rosina påtagligen mindre väl lämpade sig för sin framställarinnas apparition och temperament. Också anmärkte »Tribunas» emellanåt rätt pikante musikkritiker Max, att förevarande produktion rätteligen borde tituleras: »Variazioni sul Barbiere».

Operor hafva jämväl förekommit å »Teátro *Quirino*», hufvudsakligen arbeten af *Bellini*, *Donizetti* och *Verdi* från dennes tidigare period, såsom hans högst sällan representerade »*Due Fóscari*», samt brasilianaren *Gomez* († 1896) förnämsta verk »*Il Guarány*», hvilket med ett förtjenstfullt utförande visade sig ega förmågan att fortfarande lifligt anslå sina åhörare. Under förra hälften af november uppträdde på denna teater den unge österrikiske förvandlingskonstnären *Martis* (äfven ventriloquist), som är utrustad med ett högst fördelaktigt utseende och stor komisk talang men i fråga om röstresurser mindre begåfvad. Sedan har Quirino intill månadens slut upptagits af »Liliput-sällskapet» * — nu tyvärr i saknad af sin mest betydande artist, Alfredo Breda —, hvilket i sin tur aflöstes af en ej oäfven oprett-trupp. En dylik har under höstens lopp gästat *Teatro Nazionale*, och på sista tiden ha vi å *Costanzi*, der den egentliga operasäsongen den 26 dec. tager sin början med Berlioz' »Damnation de Faust» i sin sceniska bearbetning, haft en fullt förstklassig sådan trupp under ledning af den utmärkte operettkomikern Giulio Marchetti.

Anteros.

Från scenen och konsertsalen.***

Dec. 18. Puccini: *Bohème* (Mimi, Musette: fruar Hellström, Lindberg; Rodolphe, Marcel, Schaunard, Colline, Benoit, Saint-Phar: hrr Nyblom, Oscár, Mandahl, Sellergren, Söderman, Grafström.)

19, 30. R. Wagner: *Siegfrid* (Brynhilda: fru Schjerven; Siegfrid, Mime, Vandraren, Alberich, Fafner: hrr Menzinsky, Malm, Wallgren, Stiebel, Sellergren; Erda, Skogsfågeln: fru Mandahl, frk. Lagergren.)

20. Mozart: *Trollflöjten.* (Tamino: hr Fahlman, deb.; Nattens drottning, Pamina, Papagena: fruar Östberg, Hellström, frk. Lagergren; Sarastro, Papageno, Talaren, Monostatos: hrr Sjöberg, Mandahl, Wallgren, Ericson; tre tärnor: fru Bartels, frk. Hulting, fru Mandahl; tre genier: fru Högberg, frk. Lindegren, fru Claussen.)

26, kl. 1,30. *Vermländingarne.* (Anna, Erik: frk. Hesse, hr Malm.)

kl. 7,30. Donizetti: *Regementets dotter.* (Mari, Markisinnan: fruar Hellström, Claussen; Tonio: hr Schweback, deb.; Hortensius, Sulpiz: hrr Grafström, Sellergren); Mascagni: *På Sicilien.* (Santuzza: signora Labia, gäst; Lola, Lucia: frk. Lindegren, fru Claussen; Toriddo, Alfio: hrr Ödmann, Söderman.)

27. Rossini: *Wilhelm Tell.* (Mathilda, Hedvig, Jemmy: fru

---

* Rätte mannen för behandlingen af ifrågavarande ämne hade utan tvifvel varit den f. n. lifsfarligt insjuknade Gius. Giacosa, af hvilkens hand härrör en liten utsökt komedi »Il filo» (Tråden), jemväl inspirerad af »commédia dell'arte» — som redan i »Pagliacci» användts af Leoncavállo — och publicerad i en ny, belletristisk-estetisk tidskrift, äfven innehållande musikkritiska uppsatser, med den betecknande benämningen »Rinascimento» (Renässans) och under medverkan af Italiens mest illustra nu lefvande författare.

** Mina sköna ögon, eder klagan är slutad.

*** Månskensnatt... ljuft att kyssa!

* Se Sv. Musikt. n:o 5 och 12.

**) Denna redogörelse, som vi anse vara af betydelse för vår konsthistoria, fortsättes såsom förut, hufvudsakligen afseende operan och konsertväsendet i hufvudstaden. Fullständigare rollförteckning lemnas endast då en operas uppförande först nämnes i årgången; sedan angifvas blott viktigare rollbesättningar och personalförändringar. Hithörande musikkritik kan naturligtvis endast blifva kortfattad, såsom omfattande ett par veckors musiktilldragelser. Då musikpjes och dramatisk pjes stå på samma program, omnämnes endast den förra.

Lindberg, frk. Karlsohn. frk. Svärdström; Tell, Arnold Melchthal, Fürst: hrr Forsell, Nyblom, Sellergren; Melchthal, Gessler, Rudolf, Ruodi, Leuthold: hrr Sjöberg, Söderman, Ericson, Malm, Grafström.)

28. Tschaikowsky: *Jolantha.* (Jolantha, Brigitta, Laura: frkn. Svärdström, Lagergren, Lindegren; René, Robert, Vaudemont, Ebn Jahia, Almerik, Bertram: hrr Sellergren, Forsell, Malm, Wallgren, Ericson, Söderman); Mascagni: *På Sicilien.* (Alfio: hr Mandahl.)

29. Bizet: *Carmen.* (Carmen, Micaela, Frasquita, Mercedes: fruar, Hellström, Högberg, frkn. Lindegrén, Hulting: Don José, Escamillo, smugglarhöfdingen, Zuniga, Moralès, Remendado: hrr Ödmann, Wallgren, Ericson, Strömberg, Mandahl, Nylander.)

31 kl. 1,30. *Vermländingarne.*

Jan. 1. R. Wagner: *Tannhäuser.* (Elisabeth, Venus, en herdegosse: fru Schjerven, fru Lindberg, frk. Karlsohn; Landtgrefven, Tannhäuser, Wolfram: hrr Sellergren, Nyblom, Forsell; Walter, Biterolf, Henrik, Reinmar: hrr Malm, Strömberg, Ericson, Sjöberg.)

2. Thomas: *Mignon.* (Mignon, Philine: frk. Svärdström, fru Bartels; Meister, Lothario, Laertes, Fredrik, Jarno: hrr Ödmann, Wallgren, Ericson, Nylander, Grafström).

3. Heinr. Marschner: *Hans Heiling.* Romantisk opera i 3 akter af Edvard Devrient (Bergdrottningen, Gertrud, Anna: fruar Lindberg, Claussen, frk. Hesse; Heiling, Conrad, Stefan, Niklas: hrr Forsell, Nyblom, Mandahl, Ericson).

I »Trollflöjten» har hr Fahlman gjort sin andra debut, hvilken var rätt lyckad. Rösten tog sig bättre och kraftigare ut än i Faust och framställningen röjde mera lugn och scenvana. Den gamla folkpjesen »Vermländingarne» har som vanligt, upptagits till julpjes med goda representanter för de älskande, Anna och Erik, i frkn Hesse och hr Malm. Som nyhet kan betraktas Marschners »Hans Heiling», som ej gifvits här sedan 1866, upptagen året förut med hr Arlberg i titelrollen. Operans första uppförande egde rum 1833 i Berlin. Återupptagandet nu har väl sin anledning i att hr Forsell ansetts såsom en lockande representant för Heiling, likasom för den till karaktären beslägtade Holländaren. Operan verkar nu dock något förbleknad, oaktadt vackra melodiska saker och bra körer samt en lysande uppsättning. Återgifvandet var för öfrigt af de särskilda rollinnehafvarne, äfvensom af den ofta framträdande kören, berömvärdt och operan gick säkert under hr Järnefelts ledning. Applåder och inropningar saknades ej. Vi återkomma med närmare omnämnande i nästa nummer, då äfven andra teatrars musikpjeser skola omtalas.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Under inöfning äro »Den förtrollade katten», »Judinnan», »Ran» och »Daria», hvilken senare opera torde blifva denna speltermins första nyhet.

Musik-konservatoriets uppvisningar egde rum den 13—15 december, hvarvid särskildt i pianospelning framstående förmågor hos ett par elever framträdde.

Vid konservatoriet ha under nu afslutade examensperiod följande examina aflagts: organistexamen af Sigrid Björklund, Ingeborg Olivecrona, Agnes Pettersson, Karl Zetterlund och Edvin Åhstrand; kyrkosångareexamen af Robert Juhlin (icke elev) och ofvannämnde Edvin Åhstrand; militära direktörsexamen af Hugo Isaksson och Teodor Möller (icke elev); specialbetyg ha tilldelats: i pianostämning Axel Fredin, August Johansson (f. d. elev) och Emil Ånberg.

Bergs jeton för organistelever har tilldelats Agnes Pettersson. Konservatoriets jeton har tilldelats Gösta Björk och Anders Rasmuson. Stipendier och gratifikationer till elever ha under terminen utgått med sammanlagda 3,358 kr. 83 öre.

Vid den nuafslutade uppvisningen upptog programmet 64 nummer, för 32 manliga och 16 kvinnliga elever, utom kör och orkester.

Musikföredrag af eleverna ha under år 1905 egt rum till ett antal af 15 med 129 nummer.

Af våra större musikskolor börjar Richard Anderssons Musikskola sin vårtermin den 8 d:s och fröken Carlheim-Gyllenskölds Musikinstitut sin d. 12 jan. Vidare upplysa annonserna å sista sidan.

Konsertföreningens andra kammarmusikkonsert, som på grund af mellankommande hinder blef uppskjuten, eger rum måndagen den 8 januari kl. 8 i Vetenskapsakademiens hörsal, hvarest äfven de följande kammarmusikkonserterna komma att ega rum och icke i orgelsalen.

Pianisten fröken Anna Ulmgren, som hemkommit från sin vistelse utomlands, förbereder en konsert till tisdagen den 23 januari i Musikaliska akademiens stora sal.

Stipendier för tonsättare. Såsom sökande till stipendier för år 1906 från det å Musikaliska akademiens stat uppförda reservationsanslaget för svenska tonsättare ha inom ansökningstidens slut anmält sig: Hanna Pegelow, Oscar Blom, Otto Olsson, Einar Skagerberg och Patrik Vretblad.

Aino Ackté-Renvall, den berömda finska operasångerskan, anlände den 30 dec. hit med ångaren Oihonna på genomresa till utlandet.

Den välkända Prager-stråkkvartetten gifver konsert i Stockholm den 9 februari.

Falun. Annandag jul gafs å teatern här »Vermländingarne» af skådespelerskan Anna Hellström och skådespelaren Knut Frankman med biträde af Falu Amatörsällskap.

Från andra land.

Paris. På opera Comique gåfvos annandag jul två nya musikverk, som mycket välvilligt mottagits af kritiken. Det ena var en fyra-akts-opera af den bekante orgelspelaren och komponisten Charles Maria Widor (f. 1845 — ännu lefvande. En uppgift i Nord. Fam. bok — hvaraf en tidning har låtit narra sig — att han skulle ha dött 1887 är rättad i supplementet). Operan heter »Fiskaren i Saint-Jean». Libretton af Henri Cain behandlar en kärleksintrig bland den käcka fiskarbefolkningen på Frankrikes kust. Musiken kännetecknas af en kritiker som en blandning af våldsamhet, kärfhet och vildhet, ämnad att teckna lifvet på ett lurande och upprördt haf. Orkestralt lär verket vara utmärkt behandladt och kompositören har förstått att i de många scenerna ingjuta stor växling och stark känslokraft. Förträffligt framträda Widors utmärkta egenskaper som organist i julscenerna i tredje akten, där litanior och sjömanskörerna blandas med stormens röst.

Samma afton gafs en fabel af La Fontaine, »Den förtrollade bågaren», satt i musik af Gabriel Pierné, som funnit en spirituell, lätt och liflig form att karaktärisera de, olika personer som rymmas inom den lilla fabelns ram.

(De vanligen i hvarje nummer inflytande notiserna från grannlandens hufvudstäder måste sparas till nästa nummer.)

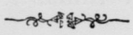

Godt Nytt År!

tillönskas Svensk Musiktidnings ärade prenumeranter af

Redaktören.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — **26:te** årgången. — *För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1906 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor.* ***I landsorten*** *bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.*

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK
Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekvämaafbetalningsvilkor.

Den *enda* **svenska Pianofabrik, som vid mångfaldiga täflingar** *alltid* **erhållit** *högsta* **priset.**

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

GULDMEDALJ »för utmärkta flyglar och pianinos»
Göteborg 1891 Malmö 1896 Stockholm 1897
ensam bland svenska pianofabriker. Inalles *21 första pris*

J. LUDV. OHLSSON
STOCKHOLM
Hamngatan 18 B.

Flyglar, Pianinos och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för instrumentens bestånd.

Obs.! **Hufvuddepôt** för **Blüthners** och **Rönischs** världsberömda Flyglar och Pianinos.

Pianomagasin.
Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.
Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.
Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlins verldsberömda firma.
Begagnade instrument tagas i utbyte.
Gust. Petterson & C:o,
13 Malmskilnadsgatan 13, Stockholm.

Flygel

(af Östlind & Almqvist) föga begagnad säljes, i anledning af dödsfall, till moderat pris Högbergsgatan 40, I tr. upp.

Violin.

Äkta Cremonesare, af 1752, Nicolaus Amatius, Cremona, säljes. Närmare upplysningar mot porto genom M. E. Nelander, Hid. (G. 231)

Musikvänner.

En cello, en viola samt en violin finnes till salu. Svar torde sändas till »Musikvän», Borås Tidnings kontor, Borås. (G. 19436)

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, I tr öfv. gården.

Frans J. Huss.

Richard Anderssons Musikskola.

Vårterminen börjar den 12 Jan. Anmälningsdag: Fredagen den 12 Jan. kl. 12—2 och 5—6 e. m. Mottagningstid för skolan kl. 1/2 2—1/2 3 e. m. alla dagar från och med den 12 Januari samt från samma datum Richard Anderssons mottagning Onsdagar och Lördagar kl. 1/2 2—1/2 3 e. m.

Brunnsgatan 28, 2 tr., Stockholm.

Filialer finnas å Söder, Östermalm samt öfre Norrmalm.

(G. 20443.)

Stockholms Musikinstitut,

Brahegatan 7 B, ö. g., 1 tr. upp. Allm. Tel. 115 96.

Vårterminen börjar den 9 Januari. Anmälningstid Måndagen den 8 Jan. kl. 1/2 2—1/2 4 samt 1/2 6—1/2 7 e. m. Under terminen anmälnings- och mottagningstid Måndagar och Torsdagar kl. 1/2 2—1/2 3. Prospekt tillhandahållas.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

INNEHÅLL:

Oscar Bolander (med porträtt). — A. M. Myrberg (med porträtt). — Signe Rappe (med porträtt). — Prenumerationsanmälan. — Privat musikundervisning, af —n. — Musikpressen. — Litteratur. — Musikrevy från Italien af Anteros. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, samt från andra land. — Annonser.

G. C. Gustafsons Boktryckeri, Stockholm, 1906.